

ΨΥΧΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΒΙΚΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΙΝ

Ἑπό

Dr TSUNG-YI LIN

Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν εἰς τὴν ἐνηλικίωσιν εἶναι συχνὰ θνελλῶδες καὶ πλήρες κινδύνων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ψυχικὴν ὑγιεινὴν. Εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον ὁ Dr Tsung-Yi Lin ἀναφέρει τὰ βασικὰ ἐφόδια τὰ ὅποια πρέπει νὰ κατέχουν οἱ ἐφηβοὶ κατὰ τὴν ταραχῶδη ταύτην περίοδον καὶ συμβουλεύει τοὺς ἐνήλικας τί ἤμπορῶν νὰ κάμουν διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς πρώτους.

Ἐσχάτως ἓνα παιδί δέκα ὀκτῶ ἐτῶν ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν μου· δὲν ἦτο εὐχαριστημένο ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του εἰς τὸ κατάστημα ὅπου εἰργάζετο. Ἦτο τὸ μονάκριβο παιδί μιᾶς χήρας καὶ δὲν ἤθελε νὰ φύγη ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ νὰ ἐργάζεται μετ' ἄλλους εἰς τὸ κατάστημα. Τοὺς πρώτους ἕξ μῆνας ἦτο ντροπαλὸ πρὸς τοὺς πελάτας καὶ ἡ ἀπάντησίς του ἦτο «ναὶ» ἢ «ὄχι». Παρὰ ταῦτα ἐφέρετο φιλικῶς πρὸς ὅλους, καὶ ὅταν τὸν ἐρωτοῦσαν νὰ μάθουν τὰ μελλοντικὰ του σχέδια τοὺς παρέπεμπε εἰς τὴν μητέρα του. Οὐδεμίᾳ ψυχαγωγίᾳ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του οὔτε καὶ συμμετοχῇ εἰς κοινωνικὰς συγκεντρώσεις. Ὅταν οἱ συνομηλικοί του τὸν ἐπείραζαν, παρουσίαζε συμπτώματα ἀϋπνίας, παλμῶν, ἀφηρημάδας.

Τὸ παιδί αὐτὸ εἶναι ἓνα δεῖγμα τῶν δυσχερειῶν ποὺ παρουσιάζονται κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον ἀπὸ τὴν παιδικὴν εἰς τὴν ἀνδρικήν. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποχωρισθῇ τῆς μητέρας του, ἡ ὅποια ἦτο ἀξιαγάπητος καὶ πρόθυμος εἰς τὸ νὰ πράξῃ ὅτιδήποτε διὰ νὰ κάμῃ τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ της ἀνετη καὶ εὐχάριστη. Ὁ χωρισμὸς τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τὴν μητέρα του ἦτο ἀδύνατος λόγῳ τοῦ ὅτι ἐξήρτατο στενωῶς ἀπὸ τὴν

μητέρα του καὶ ἐτέλει ὑπὸ τὴν ὑπερβολικὴν προστασίαν της.

Κρίσιμος περίοδος

Εἶναι σπουδαῖον ἐπίτευγμα διὰ πλεῖστα παιδιὰ νὰ γίνουν μέλη οὐσιαστικὰ μιᾶς κοινωνίας.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν. Ἡ σχετικὴ τελετὴ ἡ ὅποια λαμβάνει χώραν εἰς μερικὰς πρωτογόνους κοινωνίας καταδεικνύει τὴν σημασίαν ἡ ὅποια ἀποδίδεται εἰς τὴν μεταβατικὴν ταύτην περίοδον, ἀπὸ τὴν κατάστασιν ὑποτελείας τοῦ παιδιοῦ εἰς τοὺς γονεῖς του εἰς τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν καὶ ἑνταξίν του εἰς τὴν κοινωνίαν, ὡς ὑπευθύνου μέλους ταύτης. Ἡ κοινωνία ἐνδιαφέρεται πρωτίστως ὅπως συνεχισθῇ τὸ κοινωνικὸν σύστημα. Διὰ τοῦτο οἱ ἐνήλικες πρέπει νὰ καθοδηγοῦνται εἰς τὸ νὰ γίνουν οἱ συντελεσταὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ κοινωνικοῦ τούτου συστήματος. Οἱ ἐνήλικες, ἐντασσόμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀποκτοῦν σωματικὴν, σεξουαλικὴν, πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν ὀριμότητα.

Ἡ μετάβασις αὕτη δὲν εἶναι εὐκόλος, ὅπως ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω παράδειγμα. Αἱ θρησκευτικαὶ τελεταὶ αἱ ὅποια

γίνονται κατά την μετάβασιν από τῆς παιδικῆς ηλικίας εις την ενηλικίωσιν, ὡς ἡ περιτομή, οἱ ἀκρωτηριασμοὶ τοῦ σώματος, ἡ συμβολικὴ ἀναγέννησις, εἶναι χαρακτηριστικαὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ὑποχρεώσεων καὶ μόχθων οἷτινες ἐπακολουθοῦν. Ὁ πλήρης χωρισμὸς τῶν ἐφήβων ἀπὸ τῆν στενήν ἐπαφήν των μὲ τοὺς συγγενεῖς των, ἡ ἀναγκαστικὴ ὑποταγὴ τῶν νεωτέρων γενεῶν εἰς τὰς παλαιότερας, ἡ ἀνάληψις σεξουαλικῶν καὶ κοινωνικῶν εὐθυνῶν, ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν σοβαρὰς συγκινησιακὰς διαταραχὰς εἰς τοὺς ἐφήβους.

Τὸ ἐκ γενετῆς ἀντάρτικο παιδί

Κάποτε μοῦ παρουσίασαν ἓνα παιδί δέκα ἐννέα ἐτῶν τὸ ὁποῖον εἶχε δραπετεύσει ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ ἔκαμε κακὰς συναναστροφὰς. Παρέμενε σιωπηλό, διεφαίνετο τὸ μῖσος ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατείχετο κατὰ τὴν πρώτην προσέλευσιν ἐνώπιόν μου καὶ οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔδιδε εἰς τὰ παράπονα τοῦ πατρὸς του. Ὁ πατέρας του, Γυμνασιάρχης, ἐξέθεσε τὰς προσπάθειάς ποῦ κατέβαλε νὰ διορθώσῃ τὸ παιδί του, τὸ ὁποῖον ἀποκαλοῦσε ἀνταρτόπαιδο ἐκ γενετῆς.

Συνεχῆς διδασκαλία τῆς ἠθικολογίας τοῦ Κομφουκίου, ἀδιάκοπος παρακολούθησις τῆς διαγωγῆς του εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ σπίτι, αὐστηρὰ ἐπιλογὴ τῶν κειμένων πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀπαγόρευσις παρακολουθήσεως μοντέρων κινηματογραφικῶν ἔργων, καὶ ὅλαι ἐν γένει αἱ προσπάθειαι τοῦ πατρὸς του, ἀπλῶς ὤθησαν τὸ παιδί του πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν.

Τὸ παιδί ἔκαμε τὴν σκέψιν ὅτι ὁ πατέρας του δὲν τὸν ἐσκέφθηκε ποτέ, ὅτι οὐδέποτε τὸ ἔλαβε ὑπ' ὄψιν καὶ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς προσδοκίας του.

Αὐτὸ εἶναι παράδειγμα παιδίου τὸ ὁποῖον δὲν δέχεται τὰς ἀρχὰς τοῦ πατέρα του.

Τί πρέπει νὰ πράξωμεν

Ἡ ἀδυναμία τῶν ἐνηλικιωμένων εἰς τὸ νὰ ἀντιληφθοῦν τὰς βασικὰς ἀνάγκας τῶν ἐφήβων εἶναι συνήθως ὁ κύριος καὶ μόνος παράγων ὁ ὁποῖος παρεμποδίζει τοὺς τελευταίους τούτους ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξελιχθοῦν

φυσιολογικῶς καὶ νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἀνδρικήν ηλικίαν.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ ἀνάγκαι εἶναι: Ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐξαρτᾶται τις ἀπὸ ἄλλους, ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν βαθμιαίαν ἀνάκτησιν ἀνεξαρτησίας, ἡ ἀνάγκη καταλλήλου ἀναπροσαρμογῆς πρὸς τὸ ἀντίθετον φύλον καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ σεβασμοῦ τῶν προσφιλῶν πεποιθήσεων τῶν γεροντοτέρων.

Διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀναγκῶν ὁ ἔφηβος κατανοεῖ τὸν ἑαυτὸν του εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ παρελθόν, τὸ μέλλον, τοὺς συνανθρώπους του καὶ προσπαθεῖ μόνος του νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἐννοίαν τῆς ζωῆς.

Αἱ συνήθειαι καὶ αἱ σκέψεις του τῆς παιδικῆς ηλικίας τίθενται ὑπὸ ἐπανεξέτασιν, λαμβάνουν συμπληρωμένην μορφήν καὶ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς φιλοσοφίας του.

Πῶς θὰ δυνηθῆτε νὰ βοηθήσετε τοὺς ἐφήβους νὰ περάσουν ὁμαλὰ καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἐνηλικίωσιν; Δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἀπάντησις εἰς τὸ κρίσιμον τοῦτο πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας. Αἱ δυσχέρειαι ἐπιτείνονται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ζῶμεν εἰς ἐποχὴν συνεχοῦς ἀλλαγῆς, ἡ ὁποία προκαλεῖ σύγχυσιν ὡς πρὸς τὰς ἀξίας τῆς ζωῆς καὶ τὰς πεποιθήσεις ἀκόμη καὶ τῶν ἐνηλικιωμένων.

Δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπιφέρει σύγχυσιν. Ἡ ἀλλαγὴ τότε καὶ μόνον ἐπιφέρει σύγχυσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει σαφῆς κατεύθυνσις, πεποιθήσεις καὶ ἐφ' ὅσον παραγνωρίζονται αἱ ἀνθρώπινα ἀξία.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας ἠθελεν ἐπέλθει κατανόησις ἐκ μέρους τῶν ἐνηλικίων ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν δικαιωμάτων των, ἡ στάσις των ἐναντι τῶν νέων θὰ γίνῃ πλέον συμπαθῆς, ἀνεκτικῆ καὶ εὐπρόσδεκτος, ὁπότε οἱ τελευταῖοι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιληφθοῦν τῶν προβλημάτων των κατὰ τρόπον πλέον ἐποικοδομητικόν.

Καθ' ὃν τρόπον ἡ πολυσύνθετος φύσις τοῦ παιδιοῦ ἀπαιτεῖ διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της μακρὰν περίοδον προστασίας ἐκ μέρους τῶν γονέων του, οὕτω πῶς καὶ ὁ πολυσύνθετος σύγχρονος ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην μακρᾶς περιόδου προπαρασκευαστικῆς κατάρτισεως ἵνα δυνηθῇ νὰ εὕρῃ τὴν θέσιν του εἰς τὴν σύγχρονον πολυσύνθετον κοινωνίαν.